

A dalt, el llegendari Hotel Ancora, que va regentar la família Steyer, en l'actualitat. Al costat, l'Agustí Canadell, del restaurant Bahía, amb un amic, a la terrassa de Can Montaña.

Cafès, bars, dancings

L'arribada del turisme a Tossa va impulsar la profusió de cafès, bars i dancings, reductes nocturns de diversió. D'aquests, segurament el més llegendari era el cafè de can Biel. La seva situació privilegiada va atorgar-li una importància que es reflecteix en les cròniques de l'època. En el seu aspecte primitiu, el cafè d'en Biel era un cafè típic d'una vila de pescadors, obert al servei només a l'estiu, ja que la resta de l'any, en estar a l'aire lliure, hi feia massa fred i la concurrència preferia anar-se a trobar a l'Ateneu, també conegut com el Pati Blau. Al cafè d'en

Biel s'hi aplegaven reduïdes tertúlies protagonitzades, entre d'altres, pel doctor Ignasi Melé.

La pau i la tranquil·litat que caracteritzaven aquest local es va acabar el dia que en Biel va instal·lar una gramola amb un altaveu i el ball es va convertir en el rei de la nit. El cafè es va convertir en un lloc de moda entre el jovent i els estiuejants. «Allí s'acreditava una diversió a la qual tothom era convidat sense cap de les limitacions pròpies de les societats recreatives que acostumen a prosperar en les poblacions estivals. Aquella ratxa de

balls gramofònics determinà un nou estil de vida», va dir Josep Palau.

Amb l'arribada massiva de turistes l'oferta nocturna va augmentar. En són un exemple els balls organitzats pels Steyer, el dàncing del Bon Retir i el cabaret que va obrir un arquitecte alemany, conegut popularment com la casa d'Alí-babà, perquè quan va arribar duia una barba negra i algú, en veure'l, va posar-li aquest malnom. A aquests locals s'hi van afegir un gran nombre de petits bars que allargaven la gresca i l'activitat nocturna fins ben entrada la matinada.